

Iz Washingtona.

IZJAVA ZAKLADNIŠKEGA TAJNIKA McADOO GLEDE NOVE IZDAJE POSOJILA ZA SVOBODO. — REKEL JE, DA ŠPEKULACIJE ŠKODIJO V VELIKI MERI AMERIŠKI STVARI. — SENAT BO PREISKAL POSLE ADMINISTRATORJA ZA ŽIVILA. — ZAVEZNIKI ZAUPAJO V POLNI MERI GENERALU PERSHINGU.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y., on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 21. decembra. — S tem, da je označil poročila glede bodočega posojila za svobodo, ki se bo razpisalo 15. marca in bo znašalo osem tisoč milijonov dolarjev po 4 in pol odstotkov obresti, kot neosnovana, je rekel danes zakladniški tajnik McAdoo, da so vsa tozadevna poročila napačna in škodljiva.

— Poročilo, da bo prihodnja izdaja Liberty posojil obsegala osem tisoč milijonov dolarjev po 4 in pol odstotka obresti in da bo izdana na dan 15. marca 1918, je popolnoma neosnovana.

— Želel bi, — je rekel zakladniški tajnik, — da bi pojasnil vsem časnikařem Amerike, kako neprimerno in škodljivo je interesom dežele, če spravljajo na dan taka poročila. Kakorhitro bodo prišli do kake odločitve glede bodočega posojila svobode, bo to oficijelno objavljeno.

Med tem časom pa se lahko mirno omaľovažuje vsa taka poročila in vse tozadevne pripovedi.

Washington, D. C., 21. decembra. — Senatni odbor za preiskovanje položaja glede sladkorja bo slišal danes pričevanje Herberta C. Hooverja, živilskega administratorja. Slednji bo pojasnil svoje metode glede dobave sladkorja.

Senator Reed, ki se je boril proti živilski predlogi, hoče odločno zahtevati od živilskega administratorja vsa pojasnila glede njegovega postopanja.

Domneva se, da bo udarec med obema precej oster.

Sodnik Curtis H. Lindly, svetovalec Mr. Hooverja, izjavlja, da mora dobiti Mr. Hoover priliko za zanikanje vseh obdolžb, katere je naperil proti njemu Spreckels, da je namreč živilska administracija odgovorna za pomanjkanje sladkorja.

Senator Reed pa je na drugi strani vzel za svoj cilj, da hoče Mr. Hooverja prepričati o tem, da je sladkor dražji in redkejši od onega časa, odkar je živilska administracija vzela v svoje roke nadzorstvo glede uvoza sladkorja ter skušala regulirati razdelitev.

Washington, D. C., 21. decembra. — Danes so dospela sem poročila, ki zagotavljajo popolno zaupanje angleških in francoskih poveljnikov glede zmognosti generala Pershinga ter obenem dajejo zagotovilo glede popolnosti in obširnosti priprav, ki jih je storila ameriška armada, da napravi svojo akcijo na zapadni fronti uspešno.

Ta poročila so dospela iz rok generala H. Scotta, prejšnjega načelnika ameriškega generalnega štaba, ki se je posvetoval danes z vojnim tajnikom Bakerjem ter drugimi uradniki vojnega departmanta.

Možje, ki dejanski vidijo zavezniške armade, od najvišjega poveljnika in članov vojnih ministrstev pa doli do najmanjšega člana teh čet, so brez vsakega obočavanja dali izraza svojemu najvišjemu odobrenju uspešnosti ameriške ekspedicijske sile in metod, ki jih uporablja.

General Scott je obiskal vsak del vojne fronte ter se vdeležil z veliko skrbnostjo vseh vežbanj tako na francoski kot na angleški strani.

On je prepričan, da je vstanovil general Pershing temelj za ameriško vežbalno armado na podlagi najbolj izurjenih francoskih in angleških čet ter njih metod in izkušenosti.

Po njegovem mnenju ne more biti nobenega dvoma, da bodo ameriške čete glede njih razpoloženja in poguma enake katerikoli četam na fronti, kakorhitro bodo prišle v neposredni stik z nemško armado.

Vse te čete se urijo na najbolj entuzijastični način. Ni opaziti nikakega pesimizma glede izida vojne in sicer na bojni fronti. Zavezniške armade so mirne, hladne in zaupne. Zaupanje glede zmage med bojujočimi se možmi je postalo večje, čimbolj se je general Scott približeval fronti.

V zakopih ni bilo nobenega dvoma in vsak pesimizem, ki bi se lahko pojavil med angleškimi četami, bi našel izraza le med neinformiranimi ljudmi v Londonu.

Na fronti sami tega sploh ne vpoštevajo.

General Scott je osebo obiskal tri bojne fronte: rusko, francosko in angleško. Vse kaže, da bo v kratkem poveljeval diviziji ameriške armade, dasiravno ni dosedaj vojni tajnik Baker ničesar objavil glede njegovega tozadevnega imenovanja.

Pijača v armadi.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y., on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Z ameriško armado v Franciji, 21. decembra. — Vse alkoholne pijače razun lahkih vin in piva, so prepovedane vojakom ameriške ekspedicijske armade; to je danes odredil general Pershing v svojem dnevnem povelju. Vpeljale so se izvanredne odredbe, da se zagotovi snaga in velika standard-moralna v armadi.

Častnikom se je sporočilo, da bodo odgovorni za strogo izvrševanje te odredbe.

Avstrijsko zločinstvo.

Avstrijski poslanec protestira proti mučenju Srbov. — Dr. Pavičič poroča v zbornici grozovitosti avstrijskih armad.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y., on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 21. decembra. Pred kratkim je slovenski (hrvaški) član avstrijskega državnega zbora dr. Trešić-Pavičič izjavil, da so bili Srbi v Hercegovini, Bosni, Istri in Dalmaciji žrtve avstrijsko-ogorskih grozovitosti, katerih si ni mogoče predstavljati, ker so bili prisiljeni kopati svoje lastne grobove, potem pa so jih potopili, zakopali žive, obešali, ali pa postreljali s strojnimi puškami. Hrvatski poslanec je podrobno navedel v avstrijski poslanski zbornici pripovedovanja Srbov, katere so vjele Avstriji in jih pozapri po ječah in tedinjavah.

Kakor pravi dr. Pavičič so se ti zločini izvrševali nad civilnim prebivalstvom, starci ter ženami in otroci, ko je izdal povelje general Potiorek, katerega opisujejo kot avtokrata Bosne, da se naj odstranijo vsi Srbi iz obmejnih okrajev. Prebivalci vasi Visoko, stari in mladi so bili vsi odpeljani in ko so prišli na goro Rudo, so bili prisiljeni kopati svoje lastne grobove ter so morali leči vsak v svojem. Mnoge ženske, je rekel poslanec, so se vogle v svoje grobove s svojimi otroci v naročju in vojaki so jih postreljali eno za drugo. Oni, ki so se ostali pri življenju, so vrgli na nje prst, dokler ni prišla tudi na nje vrsta.

Navadni način za morjenje teh civilnih oseb, ki bi morale biti internirane, je bilo obešanje. Poslanec je rekel, da je bilo v Zubac obsešanih 82 oseb brez sodbe; v Trebinju 103, v Foči 71 in v Tuzli 300. Navedel je imena teh žrtev ter datum in kraj, kjer se je izvršil zločin.

Med temi, ki niso bili umorjeni, so zelo mladi, stari pa so pomrli vsled pomanjkanja. Artilerija so vse močne, vplivne in hrabre ter so jih krivo obdolžili, obsodili mučili in umorili. Poslanec je bil informiran, da je bilo v Dalmaciji Istri in Kranjskem aretiranih 5 tisoč oseb.

Nad temi nesrečnimi so ječarji izvrševali še posebne kazni, kakor so pripovedovala dr. Pavičiču dva ki sta ostala pri življenju. Eden teh ječarjev v Mostaru je bil v govoru označen kot "krvoločna zver" in je tepel ujetnike s paliko z železnim kavljem, katerega je imenoval "prestonolaslednik". — Pozneje je v Aradu na Ogrskem umrl duhovnik Tichy vsled mučenja od strani jetniških paznikov.

Kolikor jih je od teh, ki so jih zbrali v Mostaru ostalo pri življenju, so jih pozneje prepeljali v Arad, kjer je, kakor je rekel poslanec, "zbranih na tisoče okostnjakov iz Bosne in Hercegovine". Izstradane, nage, na pol mrtve od puškinih in bajonetnih udarcev so jih vlačili v ječo aradske trdnjave. V njenih podzemskih hodnikih jih je v veliki množini pomrlo za tifusom.

V Doboju so bile razmere še slabše. S srbskimi in črnogorskimi ujetniki so prišle cele trume civilnih starih, moč, žen in otrok, katere so pogazali z doma in so bili prisiljeni voziti se v odprtih žilinskih vozovih. Izgledalo je, kot bi lakota bila najpriprostejša in največje sredstvo spraviti jih na oni svet. Pogosto si je želela mati, da bi bila mrtva, ko bi potreslo dehte in jo prosilo kruha. Rekel je, da ima vrjetne dokaze, da je na 8000 nedolžnih žrtev našlo smrt v treh krajih.

V Peru je prepovedano izvažati hrano.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y., on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Lima, Peru, 21. decembra. — Vsled postave, katere je bila danes sprejeta v senatu, je prepovedano izvažati hrano, ki je potrebna za domačo porabo.

O zrakoplovstvu.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y., on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Albany, N. Y., 21. decembra. — State Defense Council je prejel iz Washingtona poročilo o ameriškem zrakoplovstvu in, kakor želi governor Whitman, objavlja sledeče: Ameriški zrakoplovni oddelki so takoj šli za fronto v Franciji. Prednja straža nove zračne armade, za katero je kongres preteklo poletje dovil 640 milijonov dolarjev, se bo pridružila na morju in na suhem silam, ki so v akciji proti Nemcem.

Mornarica se je, odkar se je pričela vojna, potrojila; armada pa se je trinajstkrat povečala. To so rapidni napredki. Načrt prvega leta pa namerava poklicati v službo več kot stokratni naraščaj. Preteklo poletje je imel letalni zbor manj kot 200 aeroplanov vseh vrst uporabe. Zdaj pa se gradi brodoge 22,000 letal. Ko se je pričela vojna, je 75 avijatikov. Zdaj pa se vežba 10 tisoč avijatikov. Skupno osebje letalnega zbora, delavcev in letalcev je bilo 2000. Sedanje letalno osebje pa šteje 100 tisoč.

Da se omislijo novi aeroplani, za to mora skrbeti zrakoplovni odbor, ki sestoji iz treh vrst moči armade, treh mornaričev in treh iz civilnega življenja. Predno pa je bilo mogoče dogotoviti bojne aeroplane, je bilo treba vstvariti novo ameriško industrijo. To je veliko podjetje, ki je bilo izgovorjeno v zadnjih petih mesecih. Ko je odbor za grajenje letal pričel svoje delo, sta bili v Ameriki samo dve tovarni za izdelovanje aeroplanov. Stroji, katere sta izdelovali za zavezničke, so bili sposobni samo za poskusne polete.

Prvi korak tega odbora je bil, da je končal pogajanja za uporabo obstoječih patentov. Namestiti je bilo treba delavce, ki so morali sestaviti letalni stroj, ki je vseboval dobre strani različnih patentov. Tekom enega tedna je bilo skupaj 20 izvedencev in so sestavili Liberty Motor, katerega je vojni tajnik Baker imenoval največje doseženo vojno pridobje.

Največje avtomobilne tovarne so opremili s potrebnimi stroji za izdelovanje teh motorjev. To so tovarne, ki so zalagale Združene države s 4 milijoni avtomobilov, medtem ko jih ves ostali svet izdelava samo okoli 700 tisoč.

To je bilo vse storjeno, ne da bi bila prizadeta zaloga sirovega materiala in nekaterih izdelanih delov letal za letalne armade zaveznikov. Amerika je upanje za zaveznikov ne samo v sirovem materialu, temveč tudi za zrakoplovstvu. V povračilo za ta material nam dajejo zavezniški bogato dobroto njihove skušnje. Več mesecev so jih mladi Amerikanci na angleških in francoskih letališčih. Na več ameriških letališčih pa vežbajo izkušeni letalci z zapadne fronte naše letalce. Traja šest mesecev, da se izvežba en letalec in velja, kakor pravi Francija, za vsakega 25 tisoč dolarjev.

Anglija je šla v vojno s 100 deloma sposobnimi aeroplani. Neka zelo verodostojna angleška oseba je rekla nekega dne, da je kraljevi letalni zbor danes 70 do 100 krat močnejši kot je bil 1. 1914. Vojna zgodovina lista "London Times" se zadovoljuje s tem, da je leta 1917 Angleška zgradila najmanj eno letalo za eno nemško ter upa, da bo samo Anglija leta 1918 prekosila Nemčijo z dvema proti enemu aeroplanu.

Ko se je vojna počela, je imela Francija okoli 600 aeroplanov; skoro isto število, katero so imeli Nemci. Prve dve leti vojne je Francija gradila letalno opremo za Rusijo, Rumunsko, Italijo in sama zase. Francoski letalci so izstrelili 751 sovražnih letal proti 1325, katere navajajo Angleži.

Na drugi strani Italija, ki je bila prej odvisna od Francije, v gradi izvanredno dobra letala v vsakem oziru naš letalni oddelk svojih tovarnah za motorne voze. Največ aeroplanov v vojaku bi bil prevajalen.

Konec mirovni pogajanj.

Nemški cesar je zavrnil ruske pogoje. — Nasprotujoča si poročila. Kuehlmann na potu k pogajanjem.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y., on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 21. decembra. Neoficijelno se poroča, da so Nemci zavrnil ruske mirovne pogoje, kakor poroča petrogradski poročevalec Exchange Telegraph Co. pod četrtkovim datumom. Po poročilih iz Berlina pa se to ni zgodilo, kajti tu se glasi, da je nemški zunanji minister dr. Richard pl. Kuehlmann večeraj odpoval iz mesta v Brest-Litovsk s pooblastitvijo, da vodi mirovna pogajanja z Rusi.

Kuehlmann je spremljal važen uradniški štab in pri njegovem odhodu so bili prizori velikega navdušenja, ko je ljstvo pelo narodno himno ter je klicalo: "Prinesi nam trajen mir." Govori se, da se bodo mirovna pogajanja vršila pod predsedništvom turškega poslanika v Berlinu Ibrahim Hakki paše, ki je načelnik berlinskega diplomatskega zbora. Med bolgarskimi delegati se nahaja justični minister Popov in načelnik zunanje urada Kosev.

Neko amsterdamsko poročilo pravi, da je nemški državni kanceler grof Hertling večeraj sprejel zastopnike vseh strank državnega zbora, s katerimi je imel zaupanja posvetovanja zaradi položaja, katerega so vstvarila mirovna pogajanja z Rusijo. Kakor pravi berlinsko oficijelno poročilo, je kanceler sporočil, da ga je cesar pooblastil, da sklene mir, on pa je pooblastil zunanje ministrice dr. Kuehlmann, da vodi pogajanja. Kanceler je razkril vladne načrte za bodoča pogajanja in vsi poslanci so odobrili vodilne misli, katere je predložil.

Kakor poročajo listi, so bili na seji neodvisni socialisti zastopani po poslanecu Haaseju. To je prvičkrat od čista vstanovitve te stranke, da je stopila v direktni dogovor z vlado.

Med tem ko se mirovni delegati zbirajo v Brest-Litovsku, kaže delovanje večjega števila nemških častnikov v Petrogradu na agitacijo. Razširjali so okrožnice, ki so razlašale, da se delavski in vojaški delegati pogajajo s častniki. Boljševiški list "Pravda" pa trdi nasprotno, češ, da ustavni demokrate poskušajo izpodkopati Trockijev in Leninov vpliv.

"Pravda" dalje pozivlja delavce, da naj preprečijo poskus ustanovitve demokrate, da bi postavili Rusijo pod kontrolo nemškega imperijalizma. Boljševiki tudi dolžijo ustavne demokrate, da so odgovorni za oplenbo vinskih trgovin, kar je povzročilo v Petrogradu velike nemire ter trdijo, da imajo v svoji posesti dokazilne listine, katere bodo pozneje objavili.

Čehi zahtevajo razdelitev zemlje.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y., on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 22. det. — Brezlično poročilo iz Lyonsa na Francoskem naznaja sledeče: "Centralne države pričenejo okušati že dobri del zadrege zaradi svojega pogajanja z maksimalisti. V proračunskem odseku avstrijske poslanske zbornice je češki agrarni poslanec Urzal predložil resolucijo, ki zahteva razdelitev posestvene lastnine med kmete. Da predpre svojo zahtevo, je rekel Urzal:

"Odkar sta Avstro-Ogrska in Nemčija priznali maksimaliste in se z njimi bratila, gresta dalje ne da bi priznali principe komunizma, ki tvori podlago reformne maksimalistov."

Jočih se državah je bilo zgrajenih v avtomobilnih tovarnah. O tem, ali se bo vojna odločila v zraku, je dvojno naziranj. V vsakem oziru naš letalni oddelk ne pušči nobenega kamna, da ne bi bil prevajalen.

Zavezniki so edini.

ZAVEZNIKI SO SE ZDAJ ZEDINILI NA ZAPADNI FRONTI. — SVOJE SILE MOREJO VREČI NA VSAKO MESTO, DA SE POSTAVIJO V BRAN TEVTONSKEMU VDACU. — MOGOČE SE BODO PRIČELI ZOPET BOJI ZA VERDUN. — V PARIZU PRIČAKUJEJO, DA BODO NEMCI OBENEM Z MIROVNO PONUDBO ZAGROZILI S KOLOSALNO OFENZIVO.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y., on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Pariz, 21. decembra. — Tukaj se splošno pričakuje skupna avstrijsko-nemška ofenziva na angleško-francoski fronti.

V zadnjih dnevih so bila v tej zadevi objavljena svariila. Premier Clemenceau je sprejel pametno politiko, da opozori narod na prihodnje nevarnosti, ter smatra za boljše, da zrejo v bodočnost s svojimi očmi, kakor pa da bi nenadoma prišla nad nje velika ofenziva.

Iz vojaškega stališča znamenja ne kažejo, da se Nemci pripravljajo na vdarec, o katerem upajo, da bo — odločilen.

Ob celi angleški fronti, v Champagne in posebno okoli Verduna in bolj proti vzhodu glasno grmijo nemški topovi in nemški napadi se dogajajo skoro vsako noč.

Vprašanje, katero vsakdo stavi, je: — Kateri del fronte bo zadel vdarec?

Da bo ta vdarec prišel, nikdo ne dvomi, toda kje in kdaj, ostane vprašanje.

Kadar bo v severni Italiji zapadel globok sneg, je avstrijsko-nemška akcija na francoski fronti prejasno napovedana, kot direktna posledica mogočih operacij v laških gorah.

Angleži so močnejši kot kdaj poprej in dasi vse kaže, da se bodo vprizorile demonstracije proti tej črti na krajih kakor je Passchendale ali Bullecourt, bo Nemčija raje poskusila prodiranje proti Francozom, ki so nosili večji del bremena skozi tri in pol leta in katerih sila je morebiti oslabiljena, ker so bile njihove čete poslane v Italijo.

To je jasna obnovitev verdunske kampanje. Takrat so Nemci poskušali pobiti Francoze, predno je bila Anglija pripravljena; zdaj pa poskušajo dobiti zmago, predno more biti postavljena v črto ameriška armada.

Jasno je, da imajo Nemci prednost v tem, ker dobivajo čete z ruske fronte; proti temu pa ima Francija močnega in neomahljivega poveljnika, katerega podpira — močna in neomahljiva vlada; to je kombinacija sil, ki jih niso imeli na razpolago še nikdar.

Ne da bi se spustili v podrobnosti, se lahko reče, da se morajo rabiti vse zavezniške čete na francoski fronti brez vsakega prikrajšanja na ogroženem mestu. Francoska pa bo lahko, kakor pri Verdunu, kjer je zdržala udarec sama, ako bo potrebno, pritegnila izvežbane angleške rezerve.

V zvezi s tem pa se že dalje časa vzdržujejo vesti iz Švice, da bo Nemčija, ali pa mogoče cesar sam podal za Božič novo mirovno ponudbo.

Taka politika bi bila v soglasju z običajem nemške diplomacije, ko bi v eni roki ponujala oljino vejico, z drugo pa bi vihtela meč ter grozila s kolosalno ofenzivo, ako bi bila mirovna ponudba zavrnjena.

Zaradi krajevnega prostora, kjer bi se lahko pričakovalo nemško prodiranje, geografične in pred vsem železniške razmere zahtevajo kje na vzhodu Argonov, kamor morejo Nemci zelo lahko prepeljati vojaštvo in municijo iz Metz in Strassburga.

Morebiti bo Verdun sam še enkrat pozorišče velikanskih bojev.

Nemške železnice niso nikjer boljše kot v tem okraju in moralni efekt na tem kraju, dasiravno omejen, bi bil večji kot kje drugje.

Vojna poročila.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y., on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 20. decembra. Napad, katerega je sovražnik vprizoril sinoči jugovzhodno od Laventie, so odbile portugalske čete. Razun delovanja sovražne artilerije v bližini Passchendaele ni ničesar važnega, da bi se poročalo.

Pariz, Francija, 20. decembra. Sinoči je bilo ob celi fronti zmerno artilerijsko streljanje. Infanterijskih bojev ni bilo.

London, Anglija, 21. decembra. Danes jutraj je sovražnik poskusil napad severovzhodno od Messines. Odbili smo ga s strojnimi puškami in navadnimi puškami. Tekom dneva smo zajeli nekaj ujetnikov v patrolnih spopadih na različnih mestih fronte. Razun sovražnega artilerijskega streljanja vzhodno od Ypres ni nikakih važnih poročil.

streljanja vzhodno od Ypres ni nikakih važnih poročil.

V zračnih bojih v sredo je bilo izstreljenih troje sovražnih letal. dve pa sta bili postavljene izven kontrole. Pogrešamo eno naše letalo.

Pariz, Francija, 21. decembra. Važen napad, katerega je sovražnik vprizoril vzhodno od Fayet v okolici St. Quintina, je bil popolnoma odbit.

Artilerija je bila delavna na desnem bregu Mezele v okraju vzhodno od Fleury, pri Hartmanns weilerkopfu in v sektorju vzhodno od Thann. Na ostali fronti je noč mirno potekla.

Samomor iz strahu pred izgubo vida.

Mornariški zdravnik Richard B. Williams v Norfolk, Va., je izvršil samomor, ker se je bal, da iz-

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko	Za celo leto za mesto New York \$5.00
In Canada.....	\$3.50
Za pol leta.....	2.00
Za četrt leta.....	1.00
Za šest let.....	1.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno nedeljo in praznikov.

"GLAS NARODA"

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays

Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Doplat brez podpisa in osebno se ne priobčujejo.

Denar naj se blagoviti pošilja po — Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje številke naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St.,

New York City.

Telefon: 2876 Cortlandt.

Položaj v Avstriji in Slovenci.

—000—

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Vsa vojna izmučenost avstroogrške monarhije kot obstaja sedaj, je razvidna iz najnovejših poročil, ki so prišla z Dunaja.

V teh poročilih se glasi, da so vložili češki poslanci skupno z jugoslovanskimi, to je slovenskimi in hrvaškimi poslanci v avstrijskem državnem zboru na Dunaju resolucijo, v kateri zahtevajo, naj avstroogrška vlada sklene zavezništvo, a predvsem z Rusijo mir na programu vladajoče stranke, namreč boljševikov, ki so se dejansko polastili kontrole Rusije, v kateri vladajo sedaj.

Nemška vlada je povsem smoteno in uvaževajoč dejanski položaj, stopila v pogajanja s sedanji močete v Rusiji, to je z Leninom, Trockijem in celo tropo ekstremnih elementov, ki so znali v svojo lastno korist izrabiti v polni meri veliko hrepenenje ruskega naroda po miru.

V pravem maechiavelističnem duhu se je okristila nemška vlada z dejanskim položajem v Rusiji ter s tem povzročila pri zaveznikih večjo zadrego in večje razočranje kot bi ga mogla povzročiti še tako slavna in odločilna zmaga na bojnih poljih Francije in Italije.

Premirje med Nemčijo in Rusijo je danes dejstvo. In kaj vse se bo rodilo iz tega začasnega premirja, je stvar, o kateri je sedaj nemogoče razpravljati.

Nekaj odmev razpoloženja v Rusiji je bilo videti — kot že omenjeno — v avstrijskem državnem zboru, kjer so poslanci pred par dnevi vložili resolucijo, v kateri zahtevajo sklenitev miru na podlagi programa boljševikov brez aneksij in brez vojnih odškodnin.

Resolucijo so stavili češki in jugoslovanski poslanci ter je pravo znamenje časa.

Vsa vojna izmučenost, vse hrepenenje avstrijskih nemških narodov po miru odseva iz te resolucije ter najde v nji svojega najbolj istinitnega izraza.

Ko je izbruhnila vojna, so upali avstrijski in ogrski nemški narodi na nekaj preporod celega državnega ustroja ter pričakovali novega življenja na podlagi absolutnih narodnih avtonomij in le oddaljenega stika s celokupnim državnim organizmom.

Čakali so tri dolga bojna leta, a čakali so zaman.

Govor novega avstrijskega cesarja pred odposlanci nemških strank v Avstriji ter uvednje nemškega državnega jezika po celi avstrijski državni polovici, je izbistilo položaj in privedlo tudi najbolj zakrknjenega in ozko vidnega Slovana v Avstriji do prepričanja, da nima od sedanjega vladarja pričakovati niti najmanjše ugodnosti in niti najmanjše pravice.

Vse to je postalo jasno šele v zadnjem času, in sodanji nastop čeških in jugoslovanskih poslancev v avstrijskem državnem zboru je le migljaj, le nekako namigavanje od daleč, kakšno je dejansko razpoloženje med slovenskimi narodi avstrijske in ogrske države.

Jasno je, da ti poslanci ne morejo dati izraza svojim resničnim prepričanjem in svojim istinitim željam.

Iz tega pa tudi izprevidimo na prvi pogled, da vre med narodi slovenskega rodu v Avstriji in da so se pričeli zavdati svojih pravic in to šele pod pritiskom vojnih grozot ter velikanskih žrtev, ki so jih doprinesli.

Združene države Severne Amerike so si stavile svoj vojni cilj same zase in tega vojnega cilja dosedaj še niso odobrili zavezniki naše dežele.

Predsednik Wilson je v svoji znameniti poslanici ob priliki vojne napovedi Avstriji izjavil, da Združene države ne žele uničenja Nemcev, da ne žele razkosanja Avstrije kot take, temveč da odločno in na enofatičen način zahtevajo popolno osvoboditev vseh slovanskih rodov, ki žive sedaj v avstroogrski monarhiji.

Od narodne absolutne monarhije pa do popolne svobode v vsakem oziru je le en korak in v tem je treba bolj in bolj kot vse drugo hvaliti in odobravati postopanje predsednika Wilsona.

To pa prav posebno zastran njegove zmernosti in dalekovidnosti glede izida sedanje vojne.

Jugoslovani so lahko potolaženi, med njimi tudi Slovenci, da se ne bodo nikdar in nikdar povrnila stare razmere in da bo zazoril vsem, posebno pa slovenskim narodom dan resnične svobode in samodoločbe.

Dopisi

—000—

Pittsburgh, Pa.

V "Glasu Naroda" sem čital članek pod naslovom: "Oni, ki se jih tiče." Članek je mene zelo razveselil in prav iz srečnega tistemu, ki ga je napisal, ker sem tudi jaz takih misli. Prav je, da se tudi med nami Slovenci dobi človek, da pove kakšno pošteno besedo onim našim vojnikom, ki so še tako nesrečni, da jih še zdaj ni pamet srečati.

Nekaj naših Slovencev je, da jim ni nič drugega na jeziku kakor Avstrija in Avstrija. Ali sami pravzaprav ne vedo, kaj pomeni beseda Avstrija. Povem vam, da mi nisimo Avstriji, ampak smo pravi Slovenci. Beseda Avstrija pomeni toliko, kakor mešanica, ki je iz več različnih delov skupaj sestavljena. Prava Avstrija se razdeli v dva dela, v Gornjo in Nižjo Avstrijo. Ako bi kateri Slovenec hotel biti pravi Avstrijec, bi moral biti rojen na Gorenjem ali Nižjem Avstrijskem, potem bi imel pravico reči, da je Avstrijec, tako pa ne. Ako si bil rojen na Kranjskem, potem si kranjski Slovenec, ako na Štajerskem, pa štajerski Slovenec itd.

Avstrijska vlada je nemška in je nam Slovencev že veliko krivice naredila. Zaveden Slovenec ne bo nikdar ljubil avstrijsko-nemške vlade. Le malo premislite, kako je Avstrija na nemško povleče napadla Srbijo, in to iz sumega sovraštva do Slovanov. Vse bi se lahko mirnim potom poravnalo, ali Nemec je bil žejen slovenske krvi, zato je začel z vojno. Rojaki, le premislite malo, kako je Nemec gonil v boj Slovence proti Avstriji. Naše Slovence je postavil v prve vrste, zdaj pa v Nemce in Madžare, da so streljali naše ljudi z namenom, da bi jih čim več pobili.

In na tisoče drugih krivic je nam naredila avstrijsko-nemška vlada. O vsem tem ste lahko čitali po slovenskih listih, ako ste hoteli. A vaša pamet, vaša misel je preveč zasluženjena, da bi zamogli premisliti, kaj je prav, ali kaj ni prav. Dobijo se še naši rojaki, ki dajo Nemcu prav, omemu Nemcu, ki je že toliko gorja napravil celemu svetu. Spomladaj tega leta, ko se je Nemec umikal na Francoskem, čitali smo po časopisih, kako Nemec pusti za seboj, tako da se je vsak pošten človek zgrajal nad takim postopanjem.

Poznam pa Slovence, ki je rekel, da ima Nemec prav, da tako dela. Vprašam vas, rojaki, ali more tak človek misliti, kaj je prav, ali kaj ni prav? Jaz mislim, da ne. Tak človek nima pravega razuma. Tak človek ima razum kakor lačen volk, ki vidi mlado jagnje pred seboj. Slišal sem Slovence, ki je rekel, da bi dal Čeha preteptati, ker ne drži s svojo državo. Jaz rečem, da Čehi nimajo svoje države; sploh pa so Čehi najbolj spoštovanja vredni slovanski narod.

Nekateri Slovenci so tako modri, da pravijo, kdaj bi se Avstrija razpadla, ako ne bi narodi tarodi tako držali skupaj. Jaz mislim, da avstrijskih narodov ne drži skupaj ljubezen do Avstrije, ali surova nemška pest. Kdaj bi se slovenski narodi odtrgali od Avstrije, ako bi to bilo mogoče. Pod nemško komando je vsake revolucije nemogoča. Vojake imajo pod komando nemški generali; med slovanskimi vojniki so jamešani nemški vojaki, tako da je vsak upor gotova smrt. Ali naj se vzdigne civilno ljudstvo brez orožja in naj gre v gotovo smrt? Kaj je Nemcu za to, če pobije par stotisoč civilnih ljudi? Nemcu ni za življenje ljudstva, Nemcu je le za njegovo komando čez vse.

Poznam starega slovenskega modrijana, ki je v svoji modrosti rekel: "Kaj bo na Kranjskem kranjska 'spraha' uradni jezik?" In pri tem se je tako grdo spalil, kakor da bi gnulo jakce vgriznil. Kaj naj rečem takemu človeku? Misli takega človeka spadajo nazaj v suženjstvo pred par tisoč leti. Tako, Slovenci, vam je ljubi uradni nemški jezik na Kranjskem, kakor pa domač slovenski. Ali vam je ljubi črni nemški Schwarz za deželnega predsednika na Kranjskem, kakor beči kranjski Janez, ki ljubi svoj slovenski narod?

Dobijo se tudi tako modri Slovenci, da znajo vprašati, kako da se pride s slovenskim jezikom. Jaz svetujem takim Slovincem, da je bolj pametno, da molčijo, če ne znajo kaj bolj pametnega vprašati. Jaz odgovarjam na to, da smo mi Slovenci majhen narod, ki se dva milijona ne šteje. Nismo pa samo Slovenci majhen narod; so še drugi mali narodi, ki se jih tiče. Članek je mene zelo razveselil in prav iz srečnega tistemu, ki ga je napisal, ker sem tudi jaz takih misli. Prav je, da se tudi med nami Slovenci dobi človek, da pove kakšno pošteno besedo onim našim vojnikom, ki so še tako nesrečni, da jih še zdaj ni pamet srečati.

rod, ki se dva milijona ne šteje. Nismo pa samo Slovenci majhen narod; so še drugi mali narodi, ki se jih tiče. Članek je mene zelo razveselil in prav iz srečnega tistemu, ki ga je napisal, ker sem tudi jaz takih misli. Prav je, da se tudi med nami Slovenci dobi človek, da pove kakšno pošteno besedo onim našim vojnikom, ki so še tako nesrečni, da jih še zdaj ni pamet srečati.

Slovenci, pogledimo analo v naravo. Videli bode vse vrste stvari: ene so velike, ene male; enih je veliko, drugih je malo. Ravno tako je pri ljudeh; eni so veliki, drugi so mali. Ravno tako si je mati narava zbirala ljudi, da govorijo različne jezike. Mislite si na velik orkester, kjer so zbrani vsake vrste glasovi. Eni so veliki in močni, drugi so mali. Ali ne prihaja iz teh matih glasov nekaj krasnega in milega? Mislimo si orkester, kjer bi bili vsi glasovi enaki; ali ne bi bila to žalostna godba? Ali ni cel svet kakor velik orkester, iz katerega prihajajo različni glasovi? Zakaj bi sovražili in zatirali te male glasove?

Slovenci, nikar ne zaničujte jezika, ki vas ga je mati naučila. Ako bode sami sebe zaničevali, potem se ne smete pritoževati, če vas drugi zaničujejo. Kdo nam je kriv, da smo mi tukaj zaničevani? Nekaj sami, nekaj pa tista ljubezniva avstrijsko-nemška vlada, ki jo tako po božje častite. Povem vam, Slovenci, da bomo še bolj zaničevani, če ostanemo pod avstrijsko vlado.

Se nekaj odgovora tistim, ki mislijo, da so tako "kšajti", ko znajo povedati, da ptica rade pride nazaj v tisti kraj, kjer se je zvalila, in da zajee rad gre pod tisti grm, kjer se je zlegel. Jaz na to odgovarjam: Če pes zajee prežene iz grma, potem zajee ne bo šel več pod tisti grm. Če hudobni človek ptici mlade pobije ter ji gnezdo razdere, tudi ptica ne bo šla več nazaj na tisti kraj, kjer se je zlegla, ampak bo daleč okoli letala in bo žalostno živkala.

Slovenci, vprašam vas: ali ni nemško-avstrijska vlada tisti hudobni človek, ki je na tisočih nedolžnih slovanskih ljudi pobil ter jim požgal in razkopal njihove domove? Slovenci, kakšno je vaše sree, če kaj mislite na to? Koliko naših mladih, zdravih ljudi je dalo svoje zdravje, svoje življenje in sree? Kaj mislite, da mogoče za našo domovino? O ne, oni so se žrtvovali samo za Nemca in za njegovo komando!

Potem pa se dobijo Slovenci in pravijo, kako je Nemec pravičen, kako on hoče vse prav skomandirati. Radoveden sem, kako si mislite, da bi mogel Nemec vse prav napraviti. Jaz si to stvar tako-le predstavljam: Nemški kaiser bo razstrelil našo zemeljsko kroglo in zemlja se bo na toliko kosov razletela, kakor je ljudi na zemlji in vsak človek bo dobil svoj kos zemlje, potem bo lahko vsak drugače pameten ali pa vsak drugače neumen. In po tem načrtu bo va vse ljudi prav.

Nobeden Avstrijak še ni povedal, zakaj tako ljubi nemško Avstrijo. Mi nasprotniki Avstrije smo že velikokrat povedali, zakaj ne moremo ljubiti avstrijsko-nemške vlade. Vi slovanski Avstrijaki pravite, da ljubite svojo domovino, pri tem pa nikdar ne imenujete naše domovine in našega naroda. Iz vaših ust prihaja le preljuda Avstrija. Jaz ne vem, ali se vam to ime tako dopade, ali kak vzrok imate za to? Povem vam, da med Avstrijo in našo domovino je velika razlika. Kar pa se tiče mojega izdajalstva, vam povem, da sem izdajalec avstrijsko-nemške vlade. Ljubim pa svojo slovensko domovino in svoj narod. Žalosten sem, kadar premišljam, kakšna nesreča je zadelo mojo domovino in moj narod. Vi, ki pravite, da ljubite avstrijsko-nemško vlado, ste izdajali svoje domovine in svojega naroda. Zato jaz kličem zdaj slovensko-nemškemu Pilatu: nikar ne izdajaj svojega naroda nemškemu Pilatu!

Tako, Avstrijaki, vi pravite, kako je nemški kaiser pravičen, ko je obsodil slovenski narod na smrt. Nemški in avstrijski kaiser sta tisti Pilat in Herod, ki sta na stotisoč naših mladih ljudi obsodila na smrt. Tako je naša pravica! Ali je to pravica, če po nas Slovenci udriha nemška pest? Nemci brez usmiljenja po nas vih-tijo bič. Če se godi krivica nam, po tem ne vprašajo. Pokorni jim moramo biti in ponižni prav po-pasje. Če se kdo malo vzdigne, da

bi se zoperstavil, ga že Nemci stisne za vrat, da bi ga zadavil. Pogledj, pogledj, oj, človek, to nemško surovino, kako je neusmiljen kot divja zverina!

Peter Slabe.

Mohawk, N. Y.

Zopet sem se namenil napisati nekaj vrstic iz teli naših hribov. Vsak ve, da sem bolj počasen, zato mi pa tudi ne bo zameril.

Sila skalo tomi in tako je tudi pri meni. Rad ali nerad moral sem iti na zimsko za delom v mesto. Zima je huda, stroški vsak dan, dohodkov pa le malo. Ako hočem pošteno preživeti svojo družino, moram delati. Na farmi ni takej vsega dovolj, kot bi se kateri mislil. Kokoši počivajo, krave so bolj suhe. Tolažimo se s tem, da bomo pričakali spomladni boljših časov. Tedaj bomo zopet vsi oživelili ter tekmovali, kateri bo najboljši, kakor čebelnice, katera bo bolj pridna.

Neka farmarea popisuje, kako se uče otroci krščanskega nauka. Naloga matere pa je, da izprašuje otroke, ki pridejo iz šole, kaj so se naučili tekom dneva. Tolmačiti jim je treba, kaj je prav in dobro, ali kaj ni prav, da otroci zna misliti, ko zraste; le v tem ima boljše bodočnost. Matere imajo v rokah vso prihodnost svojih otrok in dokler pa tega ni, je pa slabo za ves narod.

Ignacij Sulgaj.

Pisma iz ujetništva.

Cenjeni rojaki v Ameriki, pozdravljam vas, posebno pa Clevelandcane in celo družino sv. Barbare šteje 32 v Winterquartiers, Utah, in v La Salle, Ill. Prosim vse rojake širom Amerike, da mi kaj pišete in pošljete kaj časopisov. Prav iskreno pozdravljam vse Slovence.

Ivan Jez, vojnepoljennyj avstr. armii, Selo Zavod Uspenski, Uspenskoje lesništvo, Ujezd Tiumen, Tobolskaja gubernija, Russia.

Vsem narodnim Slovincem želimo vesele božične praznike in srečno Novo leto iz italijanskega ujetništva.

Leopold Turšič, Cerknica, Andrej Divjak, Dol. Logatec, Franc Melove, Rečica, Štajersko, Pavel Mervič, Idrija, Ivan Poljanšek, Sentjanž, Dolensko, Karol Župan, Tržič, Franc Race, Trst, Ignacij Likar, Otlica, Primorsko, Anton Blaznik, Velenje, Blaž Kranjc, Ptuj, Mihael Mulec, Radgona, Anton Mihevc, Gor. Logatec, Ivan Frelj, Osleica, Dr. Feliks Rupnik, Šmarje, Štajerska, Lovro Kuhar, Kotlje.

Vse znanee in prijatelje širom Amerike prosimo, da nam kaj pišete. Vseh nas naslov je:

Ime, prigioniero di guerra, Caserma Umberto I., Italia, Sulmona.

Ponovno se obračam z milo prošnjo, da bi mi v tem kritičnem času pomagali s tako malo podporo. Javil bi se prej, ali sem vedno mislil, da odidem v Srbijo v kratkem času; odlašal sem od dneva do dneva. Prosil bi vas tudi za kake knjige, naj bodo slovenske ali srbske. Ali gredo naši ljudje v srbsko vojsko? Nadejam se, da me uslišite in se vam vnaprej zahvaljujem.

S spoštovanjem vas pozdravlja Dragutin Keber, prigioniero di guerra, 16. Compagnia, Italia, Pizzighettone, Cremona.

ŽALOST.

Vstal sem zgodaj, še pred zarjo, in devotočje zagledal — šetala se je po vrtu: V desni roki grozdek nosi, v levi kito rožmarina.

Rečem ji: "O, duša draga, le zakaj tako si tožna?" "Sree v prsih mi je bolno — snoči so me zaročili s prebogitim starim dedom, dolge brade kakor metla, plešee in oči vodenih.

Rajša z dragim bi blodila po neznani, divji gori, kot se šetala gosposki s starcem po gradovih belih, rajša z dragim pijem vodo, kot z nedragim zrelo vince, rajša z dragim spin na kamnu, kot z nedragim v turški hidi."

BOŽIČNI VEČER.

Spisal Charles Dickens.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

—000—

(Nadaljevanje).

DRUGO POGLAVJE.

Prvi trih duhov.

Ko se je Serooge zopet prebudil, je bilo tako temno, da je komaj mogel razlikovati prozorno okno od sten svoje sobe. Skušal je prodrati temo s svojimi mlačnimi očmi, ko je pričel udarjati zvonec v nekem sosednem stolpu. Priluškoval je, da sliši udarjanje ure.

V njegovo veliko presenečenje pa je bila ura naprej, od šestih na sedem, od sedem na osem ter tako naprej do dvanajstih. Nato pa je prenehala.

Dvanajst! Bilo je več kot dve, ko je bil legel v posteljo. Ura je morala iti torej napačno. Gotovo je zasla ledena sveča med koles se je, da leži v njih velika moč.

Noge, nežno in lepo oblikovane, se bile kot roke gole. Duh je nosil tuniko iz najfinjšega blaga belih barve in krog boka je nosil pas, ki je čudovito blestel. V eni roki je držal svežo zelenko in v drugi s tem znamenjem zime je bila cela njegova obleka posuta s polnimi cvetkami. Najbolj čudovito pa je bilo, da je iz krone na njegovi glavi prihajal blesek, ki je razsvetljeval vse naokrog.

— Ali ste vi duh, kojega prihod se mi je naznanilo vnaprejš? — je vprašal Serooge.

— Da, jaz sem.

Glas je bil nežen in blagodoneč, a tako tih kot da ne prihaja iz neposredne bližine, temveč iz nekeke razdalje.

— Kdo in kaj ste? — je vprašal Serooge, ki se je že nekoliko oju-nal.

— Jaz sem duh preteklih Božičev.

— Že dolgo preteklih? — je vprašal Serooge, ki je mislil na njegovo pritlikavo postavo.

— Ne, tvojih preteklih.

Mogoče bi ne mogel Serooge nikomur, ki bi ga vprašal, povedati, vendar pa je čutil prav posebno poželjenje, da vidi duha v njegovi kučmi. Vsled tega ga je prosil, naj se pokrije.

— Kaj? — je vzkliznil duh. — Ali hočeš tako hiter ugasniti s posvetno roko luč, katero razširjam? Ali ni dosti, da si eden izmed onih, kojih strasti so ustvarile to kučmo ter me silijo, da skozi dolga, dolga leta pokrivam svoje čelo z njo?

Serooge se je z velikim spoštovanjem opravičil, da ni imel namena žaliti ga ter trdil, da ne ve, če je kdaj v svojem življenju dan duhu povod, da se pokrije. Kljub temu pa da je tako prost ter ga vpraša, kaj ga je privedlo sem-kaj.

— Tvoj dobrobit, — je rekel duh.

Serooge je dal izraza svoji hvalečnosti, vendar pa se ni mogel iznebiti misli, da bi mu noč nemotenega spanja več koristila. Duh pa ga je gotovo moral slišati misliti, kajti takoj je rekel:

— Tvoje poboljšanje torej! Pa zi se!

Ko je govoril to, je iztegnil svojo močno roko ter prijel Serooge-a za rame.

— Vstani in sledi mi!

Zaman bi mu Serooge ugovarjal, da sta vreme in ura kaj malo primerna za sprehajanje; postelja da je gorka in termometer za do-bršen kos pod ničlo; da je le lahko obločen v copate, spalno suknjo in nočno čepico in da je ravno sedaj nahoden.

(Dalje v prihodnjem.)

Vojaki, vojni ujetniki, sorodniki, prijatelji in znanci.

—000—

Poskrbujemo denarna izplačila v Franciji, na Angli-škem, v Rusiji in Italiji.

Kadar nam pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pismo, katero ste prejeli od tam, kjer se ima plačilo izvršiti; na ta način nam pomagajte sestaviti pravilni naslov.

TVRDKA FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.

Odkod so prišli Slovani?

000

Stari viri, v kolikor govorijo o Ilirih in Trakih, imajo oboje za samostojni plemeni in nikdar ne pravijo, da so bili identični s severnim narodom, ki je bil od dob rimskih cesarjev znan pod imenom Venedov ali Venetov in pozneje od VI. stoletja dalje kot Slovani. Ko se v VI. in VII. stoletju prvič identificirajo Slovani z Geti ali pozneje s Tribali, Daki in Iliri, je to prenašanje starih imen na novi narod in ima isto čemo, kakor označevanje Slovanov z imenom Skiti, Sarmati, Huni, Avari in Goti.

Primerljajee jezikoslovje priznava ilirska in traska narečja, v kolikor jih poznamo iz jezikovnih ostankov in iz osebnih ter zemljepisnih imen, za samostojni skupini arijskih jezikov in oba naroda za samostojna, ki sta govorila različno, slovenski samo toliko podobna jezika, v kolikor so vsi ti jeziki izšli iz skupnega prarijskega jezika.

Iz nomenklature ali imenoslovja ilirije in Tracije se ne da ničesar sklepati, ker s tem, če se ujemata staro in novo ime, se ni dokazano slovenski izvir imena, ker so skupni koreni raznih arijskih narodov s sorodnimi oblikami in ker so si Slovani, prišedši na Balkan, zaradi ljudske etimologije priročno stara imena po svoje, da se navidezno staro ime ujema z novim. Povsod je treba zgodovinskih tal. Bivanje Slovanov mora biti nesporno ali vsaj verjetno že iz zgodovine, potem ima slovenski značaj imena čeno, sicer moremo — kakor je nekdo rekel Miklošič — tudi Mekko in Medino razlagati s slovensčino in s Slovani!

Ime Venetov se ujema z Venedi, Veneti, kakor so imenovali baltične Slovence Plinij, Tacit in Ptolomaj. Toda to ime se nahaja ob Baltičnem morju, v zapadni Galiji, v Alpah, na Balkanu, v Pannoniji ter čisto v osebnih imenih galških, grških in perzijskih, ker ima v raznih arijskih jezikih isti koren.

Tudi narodopisni, arheološki in antropološki razlogi so proti. Ali je to dokaz: slovenska zadruga na Balkanu, ki je bila socialna uredila tudi Neslovanov, ali podobnost črne barve obličja Rezijank in Krčank z obliko starih prebivalcev Istre in Padške nižine itd. To so stvari, ki jih prevzemajo narodi drug od drugega. Tudi arheološke razlage o slovenskosti takozvane hallstattske kulture so napačne. Antropološki razlog, da je bilo prvotno slovensko prebivalstvo brhice-falno in da se ta tip osredotočuje na jugu Karpatov, bi bil vazen, ako bi se dalo dokazati, da je le ta tip slovenski. Toda proti temu kaže začetek zgodovinske dobe pri vseh Slovanih, da prevladujejo drugi tipi.

Med najodličnejšimi slovenskimi in neslovenskimi jezikoslovci in zgodovinarji se je pojavila rekelja proti avtohtonizmu Slovanov. Priznava se sledeče:

a) Viri pred VI. stoletjem ne govorijo o Slovanih v Podonavju, marveč navajajo druge neslovenske narode.

b) Jordanes, ki je leta 551. pisal gotško zgodovino, pravi direktno, da Slovani v njegovi dobi zavzemajo ogromno ozemlje do Visle in Dnepra k Savi in dolnji Donavi.

c) Jordanes in drugi sodobni viri govorijo o prvih napadih Slovanov na Balkan šele pri nastopu Justinijana leta 527.

Mnenja se pa ločijo v tem, kdaj so Slovani iz svoje domovine v Zakarpatju dospeli do Donave in Save, kdaj so se začeli vpadi na Balkan in kdaj so se Slovani tu za trdno naselili. Eni datirajo naseljevanje Slovanov na Balkan proti koncu V. stoletja po uničenju Hunov, drugi do VI. stoletja po prihodu Avarov.

Češki profesor Niederle sam sodi, da so se Slovani jeli seliti iz Zakarpatja na jug prej nego v V. stoletju in da so bili posamezni kraji naseljeni po Slovanih najbrže že pred Kristovim rojstvom, gotovo pa v prvih časih rimskega cesarstva od I. do II. stoletja po Kristu. Slovani niso tu avtohtoni, toda izza Karpatov so prvič prej nego v V. ali VI. stoletju, seveda le lokalno, med starejšim prebivalstvom ilircem in Trakom.

V nomenklaturi ali imenoslovju pri Venetih, Dirih, Trakih, Getih in Dakih so očividno tudi slovenska imena, čeprav jih je malo; toda iz tega še ne smemo v XII. stoletju se nahajala Trojan

med starimi poganskimi bogovi, dalje se v bolgarskih pesmih opeva ear Trojan, srbska tradicija ga je izpremenila v fantastično predstavo nočnega bitja, ki se bojuje s solncem, ali troglavega bitja, ki ima vošena krila in kozja ušesa. Cesto se nahaja ime Trojan v slovanski osebnih in krajevnih nomenklaturi (imenoslovju). S tem sicer še ni rečeno, da bi bili Slovani morali stanovati v Decebalovi Daciji, ta vojna je bila tako silna, da bi bila lahko našla odmev tudi preko Karpatov, kjer so bivali Slovani. Toda — ako so Slovani v II. stoletju drugače historično dokazani, potem ex post spajanje Trajana s Trojanom spada v II. stoletje in je najbrže nastalo. Ime Trojan samo po sebi nam ne dokazuje bivanja Slovanov v Daciji v začetku II. stoletja, ampak tradicija o napadu Rimljanov.

d) Nomenklatura nam tudi dokazuje, ne sicer avtohtonizma Slovanov, marveč to, da so Slovani v tisti dobi, iz katere so ta imena, na nekaterih krajih že bivali poleg ilirov, Trakov, Dakov, Galeev itd. Ker so ta imena iz I. do IV. stoletja po Kristu, nam s tem pričajo, da so Slovani prodrali semkaj že v tej dobi.

Posamezna slovenska imena se nahajajo pri Blatnem jezeru, pri Savi in v Banatu.

K panonski skupini imen spada na primer: Pelso pri Blatnem jezeru, ki se nahaja pri Pliniju (I. stol. po Kr.). To je slovenski pleso (jezero).

Ulea (beri Ulka), Uleus in Vrbate pri Dio Kastju in na Pentingerjevi mapi (iz II. do III. stol.). To sta Vuka, pritok Donave, in Vrbas, pritok Save.

Civitas Pistrensis (pri Simmiju-Mitrovici) je slovenska Bistra.

Dacijška skupina slovenskih imen obsega na primer: V dolnji Daciji ob Donavi nahajamo pri Ptolomaju, na Pentingerjevi mapi, pri Prokopiju ime reke Černe, ki se izliva pri Ršavi (Oršavi) v Donavo in pri njenemu ustju naselbino Tsierna (Černa).

Na Pentingerjevi mapi je označena reka Bontobis, Bersovia. To je Brzava, ki teče v Temeš, koren breza ali brzi.

Pri Strabonu, Pliniju, Ptolomaju itd., nahajamo ime Pathissus. To je Tisa, Potisje.

Kar se tiče drugih dokazov, ne obstoje pred kritiko. Ime in oblika kolod je latinskega izvira (calendar, grško kaléndai); pri imenu župan ni dokazan slovenski izvir, pri Slovanih se nahaja to ime, ki je najbrže dacijškega polkoljenja, prvič šele I. 777; ime imet tudi ni slovensko. Ime reke Donave so prevzeli Slovani iz gotščine, ker so bili odvisni socialno, politično in kulturno od germanskih plemen.

Prof. Niederle zaključuje ta izvajanja s sledečo tezo:

Slovani niso prišli preko Karpatov na Ogrsko v V. stoletju in kolenji Donavi šele v VI., marveč so tu raztreseno, posamezno bivali že v II., oziroma I. stoletju po Kr. med ilirskimi plemeni na zapadu, med dacijskimi, sarmatskimi in tracijskimi plemeni na vzhodu. Prihajali so polagoma po rokah ob Vagu in Gronu, drugi ob Tisi, tretji ob Seretu in Prutu. V III. stoletju je nastalo zaradi preseljevanja severnih narodov: živahnejše gibanje, v IV. in V. stoletju se je začelo najbrže severno Podonavje polniti s slovenskimi plemeni, ki se pripravljajo za prodiranje na Balkan.

Prodiranje Slovanov na Balkan se je začelo najbrže ob enem z velikim preseljevanjem narodov, čeprav nimamo o tem čisto zanesljivih vesti. Tudi Gotje so potegnili za seboj slovenske čete, da so morebiti v IV. stoletju po Kristu prišli slovenski rodovi v Mezijo.

Zgodovinsko se da dokazati bivanje Slovanov onstran Donave pod pravim imenom od začetka VI. stoletja, eventualno proti koncu V. stoletja. Leta 626, so Avari zadnjikrat napadli Carigrad, ker so se jim na severozapadu uprli Čehi in Slovenci pod vodstvom Sama in ustanovili leta 623. svojo samostojno državo. Drugič so se kmalu potem Hrvatji in Srbi uspešno uprli Avarom. Največji pomen za bizantinsko državo pa je imel podoben proces na vzhodu, kjer se je pri dolenji Donavi bolgarskemu pokristjanjenemu knezu Kuvratu najbrže z bizantinsko pomočjo posrečilo premagati kavana in rešiti sebe pred Slovanom ob dolenji Donavi. Gospodstvo Avarov se je omejevalo na ogrsko nižino in na Sirmiji.

V drugi polovici VI. stoletja so se naseljevali Slovani po Meziji, Macedoniji in Greciji, v VII. stoletju dalje po Egejskem morju in na obali Male Azije, obenem so prihajali v Italijo. Bili so dobri mornarji. Na koncu VII. stoletja je bilo naseljenje Balkana po Slovanih dovršeno.

Svoje stališče ima Niederle glede vprašanja o prihodu Hrvatov in Srbov na Balkan.

Ena smer je spajala Veliko Hrvatsko in Srbsko s Hrvati in Srbi ob Labi, ker vemo, da se je nahajal nekje na Češkem ali poleg Češkega rod Hrvatov in dalje ob srednji Labi pleme Srbov. Prvotne domovine Hrvatov in Srbov so iskali na podlagi tega severno od Sudevot pri srednji Labi in od tod dalje proti Visli.

Druga smer, bolj kritična, je uvidevala, da se jezik južnih Hrvatov in Srbov loči od polabskih Slovanov. Zato so iskali prvotne domovine južnih Slovanov in Srbov bolj proti vzhodu. Od I. 1837, od Safarikovih Slovenskih Starozinosti, se je priznavalo, da južni Hrvatje in Srbi niso sorodniki čeških Hrvatov in lužičkih Srbov, da pa je bila neka Velika Hrvatska in Velika Srbska na severu Karpatov med Odro in Dneprom in da so južni Hrvatje in Srbi prišli iz teh krajev za cesarja Heraklija v letih 630. do 640. z njegovim dovoljenjem ali celo na njegov poziv. To teorijo so se podpirali slovenski jezikoslovci, glavno Kopitar in Miklošič, ki sta učila, da so prvotno ves svet od Vzhodnih Alp pa do bregov Črnega morja posedli Slovenci, ki se dialektično niso veliko razločevali med seboj. Zaradi prihoda Hrvatov in Srbov v VII. stoletju, ki so se vrinili vmes kot "klin", so pa bili ti Slovenci razkosani na dva dela, ki sta se vedno bolj in bolj oddaljevala drug od drugega.

O nekakšnem gospodstvu Avarov v Dalmaciji ne more biti govora. Tu niso Avari nikdar gospodovali, pač pa so napadali te pokrajine, ki so morale mnogo trpeti od njih. Hrvatov in Srbov ne moremo smatrati za zaveznike grškega cesarja, oni so prodirali proti Grkom z vojaško silo. Tudi si ne moremo prav misliti, da bi bili napravili v kratkem času od I. 610. do 641. tako pot s severa skozi avarsko ozemlje, kjer bi si bili morali z mečem v roki graditi pot, ako so prihajali kot zavezniki Grkov proti Avarom. Hrvatje in Srbi niso prišli za cesarja Heraklija, marveč so se napotili koncem V. ali v začetku VI. stoletja obenem z drugimi jugoslovanskimi plemeni s severa proti jugu in si ustanovili v prvi polovici VII. stoletja dvojne samostojne države v Dalmaciji in v Pannoniji.

Jezikoslovce Jegić prihaja do sledečega zaključka:

Vzajenno razmerje jugoslovanskih jezikov dokazuje, da ni in da ni nikdar bilo med jugoslovanskimi narečji tako ostrega razločka, da bi mogli soditi o hrvatsko-srbskem klinu v Kopitarjevem in Miklošičevem smislu. Nasprotno vidimo, da so prehodi: srbsko-hrvatsčina ni med slovensčino in bolgarsčino tuj element poznejšega izvira, marveč je od pradaвна organsko na svojem mestu in se je razvijala sočasno in harmonično z drugimi jugoslovanskimi jeziki. Poročilo Konstantina Porfirogeneta je torej nasprotno jezikoslovju in, če uvažujemo še zgodovinske pomisleke, naravnost nemogočno v svoji celoti kakor v posameznostih.

Hrvatje in Srbi niso mogli priti od Labe, kamor je postavil njih domovino Konstantin Porfirogenet, ker je zamenjal južne Hrvate in Srbe s češkimi Hrvati in s Srbi ob Sali, Labi in Sprevi; niso mogli priti za Heraklija v 7. stoletju, ker to nasprotuje jezikovnemu stališču in ker drugi zgodovinski viri ne vedo o tem ničesar. Hrvatje in Srbi so prišli obenem z drugimi južnimi Slovani, v vedni stiki z njimi, s severa in Zakarpatja; toda zgodovina ne pozna tu nobene Velike Hrvatske in Velike Srbske. To sta izmišljotini, ki ju pred VII. stoletjem sploh ni bilo. Plemena, ki so se od VII. stoletja pomikala čez Savo v Dalmacijo, se zvejo pri bizantinskih pisateljih "Slovani". Šele pozneje, morebiti v VII. stoletju, je pleme, imenovano Hrvatje, premagalo druga plemena, se otrelo obrskega jarma in razširilo na ta način svoje ime pri drugih plemenih, kakor na drugi strani Srbi. Na jugu je potem nastala Velika Hrvatska in pomejevala Velika Srbska, na severu take et-

IZ URADA

Z. J. P. D.

JOHNSTOWN, PENNA.

GLAVNI ODBORNIKI Z. J. P. D.

Predsednik: PRIMOŽ KOGUJ, 3904 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Podpredsednik: J. A. MATIJAŠIČ, c/o of Woodlawn Trust Co., Woodlawn, Pa.

Gl. tajnik: JOS. DUPIN, 815 Bradley Alley, Johnstown, Pa.

Tajnik za slov. oddelek: PETER SRNOVRŠNIK, P. O. Box 279 Forest City, Pa.

Blagajnik: ŠTEFAN HORVATIČ, c/o of First National Bank Alliquippa, Pa.

Vrhovni pevovodja in arhivar: IGN. HUDE, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

NADZORNI ODBOR:

za slovenski oddelek:

Ga. AGNES ZALOKAR, Cleveland, O. JOSIP REMS, New York, N. Y.

za hrvaški oddelek:

JURAJ NORŠIČ, Cleveland, O.

JURAJ BRAŠIČ, Johnstown, Pa.

Iz delavskega sveta.

Kansas City, Kans., 21. dec. — Za predsednika 14. okraja United Mine Workers of America je bil izvoljen s 5649 glasovi Alexander Howat.

Išem svojega strica JOSIPA KRAKERJA, doma iz Komutze na Kramskem, nahajam se v italijanskem tujemstvu. Prosim ga, da se mi oglasi, kakor tudi drugi znanci po Ameriki. Pozdrav vsem! Moj naslov je: Josip Mauser, prigoniero di guerra, Ostuni di Lecce, Italia. (21-24-12)

Ozdravil svojo KILO.

Jaz sem grozno počil, ko sem pred leti vzgledni en talci. Zdravniki so mi rekli, da moram biti operiran ako hočem ozdraviti. Obleve mi niso dobro šlele. Končno sem pa dobil nekaj, kar me je hitro in popolnoma ozdravilo. Vse let je preteklo in kila se ni povrnila, akoprav delam težko mišarsko delo. Nisem bil operiran, niti zgrabil žad, nobenih sitnosti. Jaz nimam ničesar za prodati pač pa dam vsakemu pojasnilo, kako se zadihi popolno ozdravitev brez operacije, ako mi pišete Eugene M. Pullen, Carpenter 464 D Marcelus Ave. Massachussetts, N. J. Nalobiti je, da izrečete to objavo in jo poklepetate ozemlo, ki je počen — morate rešiti komu življenje ali pa vsaj pred nečestne kilo in strahom pred operacijo.

Rojaki naročajte se na "Glas Naroda" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Vestno zdravilo dela čudeže.

Trinerjeva zdravila uživajo že 30 let nenavadno zaupanje. — In to čisto po pravici, kajti vestnost izdelovalca dobiva zaupanje in posplošenje pri kupeih. Zdaj je bilo potreba nekoliko zvišati cene. — Mi smo se dolgo časa zoperstavljali naraščanju cen vseh potrebščin in razpošiljanja, toda novi vojni davki so nas prisilili nekoliko zvišati cene. — Vsak prijatelj Trinerjevih zdravil bo izprevidel, da mora tudi lekarnar plačati več, če smo mi prisiljeni plačati več in da se temu na noben način ni mogoče izogniti. — Toda izvrstna kakovost in pristnost Trinerjevih zdravil bo v polni meri zadostila vsakega odjemalca.

TRINER-JEV ameriški Elixir grenkega vina

ima vsled tega tako izvrstne uspehe, ker povzroča, da izgubi bolezen svoje izvore. Devetdeset odstotkov vseh bolezni ima izvor v želodcu. Trinerjev Ameriški Elixir očisti želodec in odstrani iz črev vse zaostale stvari ter strupene substance, ki so izvor uničujočih bacilov, ter uničujejo redno delovanje črev. V Trinerjevem zdravilu ni nobene kemikalije, pač pa samo izvrstna grenka zdravilna zelišča in rdeče vino. Pri zaprtju, neprebavi, glavobolu, migreni, nervoznosti, splošni oslabelosti ter pri posebnih želodčnih slabostih, pri premeni življenja žensk ali pri najnarrjih in drugih delavcih, ki vdihavajo pline, se bo vsakdo lahko prepiral o učinkoviti vrednosti tega zdravila.

V vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

prodre vedno v pravi sedež bolezni in vsled tega je pri revmatizmu, nevralgiji, revmatičnih boleznih, okorelosti udov itd. njegova pomoč hitra in uspešna. Nadalje je tudi izvrstno sredstvo proti izvinjenju, napetosti, oteklina in po vdrgavanju mišic, po kopeli nog odstrani vso utrujenost. V vseh lekarnah.

TRINER-JEV ANTIPURIN je zelo uspešno in pomirjujoče anti-septično sredstvo za splošno notranjo uporabo. Uporablja se za grgljanje, izpiranje ust, izpiranje ran, uljes itd. V vseh lekarnah.

Zadnja najvišja odlikovanja podeljena Trinerjevemu zdravilom na mednarodnih razstavah: Zlata Svetinja — San Francisco 1915, Grand Prix — Panama 1916.

JOSEPH TRINER,

Manufacturing Chemist,

1333-1343 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

Jan Marija Plojhar.

Češki spisatelj Julij Zeyer.

(Nadaljevanje).

"Očitaj mi torej, da ti svetujem nekaj nečastnega. Tega nisem pričakovala."

"Odpustite!" je rekla Katarina živo. "Nisem vas hotela razžaliti in pravim samo to, kar čutim."

"S tem ponavljaš svojo žalitev!" je kliknila markiza in sedaj je zagorela v jezi. "Kar naravnost mi očitaj, kaj imaš proti meni na srce."

"Teta Pavlina", je rekla deklica mirno, a zastoj si je prizadevala, da bi odolela svojemu razžaljenemu ponosu. "Odkrito vam hočem torej oponesti. Danes niste ravno nežno, odpustite mi. Doslej ste bili proti meni vedno ljubljivi, in ker sem vam dolgovala hvaležnost, bi bilo prav, da ste ravno po tem. Vi pa ste prišli sedaj in zahtevate, naj plačam svoj dolg. In vendar ne morem verjeti, da umevate stvar tako."

Markiza je malo ostrmelala, preprosta dostojnost te deklice je vplivala nanjo.

"Morda sem se zmotila, da sem ti tako nezaprto pojasnila stvar", je rekla čez hip. "Markiz ima prav. On je hotel stvar drugače prijeti. Seznanišva ju — je rekel — in ako mu bo Katarina naklonjena, se ji zadi to, kar zahteva od nje, povsem naravno in navadno."

"Hvala markizi", je odvrnila Katarina, "hvala mu, ker s tem kaže, da me pozna in uvaža. — Prav je imel, dona Pavlina!"

Markiza se je posmejala. "No, glej, ni vse izgubljeno!" je kliknila. "Vrniva se k predlogu, mojega moža. Z menoj greš v Rim, seznaniva vaju, golobčka —"

"Ne, zdaj to ni več mogoče, ko ste govorili tako odkrito", je rekla Katarina.

"Beži no", se je smejala markiza, "ali si tako uverjena, da ti gospod Cremona ne seže v srce? Nikdar se nisem videla poročnika, ki bi mi bolje pristala huzarska uniforma. Kakšna odličnost v vsaki njegovi kretnji, in glas, kadar poje romanco, in oči — ah, z eno besedo, dražestni je!"

Katarina je molčala.

"Kdaj greš torej v Rim? Kar danes?" je vprašala markiza.

"Danes ne", je rekla deklica in povsila oči.

"Torej kdaj? Odločen odgovor hočem", je silila ona.

"Odločen odgovor!" je ponavljala deklica s čudnim usmevom.

Dona Pavlina je izgubila potrpežljivost.

"Da", je rekla, "odločen odgovor in ne odmeva svojih vprašanj."

"Ne morem vam ga dati, tega odločnega odgovora", je odvrnila Katarina tiho in ni dvignila oči.

"Oh, ti se, kakor vse kaže, z gospodom Cremono nočeš niti seznaniti?" je zavpila markiza ter zaridela od jeze.

"Ne, nočem, vedite to, ko me silite", je rekla tiho in trdno Katarina.

"Ako si res tako odkritosrečna", je kliknila markiza, "pa bodi do kraja ter mi povej brez ovinkov, zakaj. Toda ne skrivaj se mi za kakšno nežno tankovestnost, za kakšne vdane spomine na grofo Soranesije, kar jih je bilo od začetka sveta sem."

"No, naj bo", je rekla deklica in vstala. Zrla je doni Pavlini na ravnost v oči, brez strahu, brez rdečice. "Vzrok je naraven, ljubim drugega, torej ne morem in nočem biti drugega, ampak le njegova."

"Ah, kakšno presenečenje!" je zavpila dona Pavlina. — "To je praveca melodrama, pri moji veri! Pa kdo je ta 'drugi'?"

Jan Marija je vstal, sililo ga je, da bi šel in zavpil "jaz!" zdelo se mu je, da bi sedaj moral stati ob njeni strani, toda ta namig na melodramo ga je zadržal. In ta nagli pojav bi bil smešen. Zgrudil se je na svoj sedež.

Dona Pavlina je slišala to premikanje, škripanje stola in precej je uganila, kdo je na terasi poslušal njen razgovor. Zelo nevoljna je postala. Sicer ni bila hudobna, vsaj ne slaba, kakor je večina ljudi, toda gorje tistemu, ki jo je razžalil! In Katarina jo je razžalila s tem, da je skrivala pričo njih govora, še bolj pa s tem, kar je markizi veljalo za nehvaležnost. Ta se ji je zdel vseh največji greh, ker nehvaležnost odpravi do brodnega človeka, a dona Pavlina ni marala nič drugega, nego deliti dobroto vseh in povsod.

Mislila je, da ni sebična, in to je bila njena največja prevara in zmošta. Njena vera je imela tole dom delati dobro zato, da bi pri našlo nebeske obresti. Prečudno si je razlagala izrek: Karkoli storite revežu, to storite meni. Vsak siromak, ki mu je radodarno pomagala, se ji je zdel maska, kateri si je nadel Odrčenik, da bi jo

izkušal. Da je kdo iznašel sredstvo, kako sromastvo in bedo odstraniti s tega sveta, tistega bi bila sovražila in ga smatrala za vredenega, da se seže na grmadi. Revščina je morala biti tukaj! Njej se je zdelo naprava kakor cerkev, kraljestvo, aristokracija in vse, kar ji je zagotovilo odlično mesto v človeški družbi. To je bilo sploh samo zato, da bi dona Pavlina prijetno živela na zemlji in bi brez prevelikega truda prišla do vrat nebeskega kraljestva. Za svoj preostanek si je poceni kupovala vstopnino do raja. Toda od teh bodočih obresti je hotela in zahtevala dona Pavlina majhen znesek že tukaj, na tem grešnem svetu. Hotela je videti solzo ginjenosti v očeh onih, katerim je izkazovala dobroto, hotela je slišati vzroke občudovanja nad svojo angelsko dobroto.

Spomini na takšna blaga dela so ji bili včasih sladki, ko je sedela v somraku v svoji sobi, kadar ni šla ne v kraljico, ne v družbo in kadar ni sprejemala posetov. Zanj so imele te ganljive zahvale prav tisto ceno kakor spomini na kakšno grozovito kadenco Adeline Patti, na posebno posrečeno deklamacijo katerekoli slavne igralkice. Te solze, ti vzroki hvaležnosti so ji prijetno razburjali čute kakor tiste kadence in deklamacije. Kaj je bila danes pričakovala od Katarine! Kako živo si je predstavljala prizor v tem polupraznem domu v San Cataldu! Ali ne ob jame Katarina njenih kolen, ko zaslisi, da postane malone dedič markiza Valmarine? Ah, to je bilo sramotno, da jo je ta deklica tako prevarila! Oropala, okradla, je je tako čistega, angelskega užitka, ki je s toliko gotovostjo računala nanj! Sedaj je prišla Katarina tako naglo za roko in pritegnila jo je tako silno, da se je deklica malone zgrudila.

"Kdo je tisti drugi?" je ponovila svoje vprašanje.

Katarina je molčala, razžaljena, in presenečena ob tako surovi jezi. "Kaj vam more biti do tega", je rekla končno.

"Saj vem, kdo je to!" je zavpila dona Pavlina z vso brutalnostjo velike dame ter s tem pokazala, dr to ni. "Saj vem, kdo je to! Oni neznanec, bolehnec, ki ste ga nekoč na cesti pobrali in ga sedaj domu skrivate in negujete, gospica Katarina di Soranesi!"

"Ah, molčite!", je naglo in ponosno kliknila Katarina. "Ni dotikajte se tistega, ki ga smatram za svojega soproga."

Dona Pavlina se je glasno in preprosto posmejala kakor katera koli branjevka na trgu.

"Oh, ti si izvrstna!" je dejala zarobljeno. "Kmalu bi bila rekla: nedolžna — toda o tem dvomim."

Jan Marija je stopil v sobo. N bilo mogoče dalje tiho poslušati Res, kaj je mogel storiti? Z možkom bi se streljal ali bi se zagnal vanj, kaj pa z dono Pavlino? Ni vedel, le to je čutil, da se mora pokazati, da je njegova dolžnost braniti Katarino daljših razžalitev.

"Gospa markiza", je rekel, "s kakšno pravico smete segati na čast moža, ki ga ne poznate? Pa za to ne gre. S kakšno pravico se smete dotikati Katarine, moje neveste?"

Dona Pavlina je z zaničevanjem zrla mladega moža, toda vtisk, ki ga je bil napravil nanjo, ni bil takšen, kakoršnega je kazala. Njegov trepet obraz je bil krasen, njegov pojav tako odličen, a nekaj ganljivega v očeh in v glasu jo je nepričakovano razorožilo. Njena jeza se je kmalu pomirila, izginila je vsa vulgarnost, ki jo je poprej tako kazila. Postala je hladna. — Čez hip je rekla:

"Pravico imam govoriti, kar se mi zdi prav, in pravo imam, da sem stroga in pazim na deklico, ki mi je sorodnica, ter na njeno vedenje. Markiz Valmarina je njen varuh. Ako ste hoteli hoditi z gospico di Soranesi, onda ste morali govoriti najpoprej z njim. Toda vi gospod, kaj ste storili namesto tega? Ali ste ravno kot pošten mož? Brez nečestitosti ste vdrl v hišo in smešite deklico, o kateri trdite, da jo ljubite. Tu bivate, kakor da ste njen soprog, in žrtvujete njeno dobro ime. Gospod, jaz vas ne spoštujem."

Jan Marija je molčal za hip, potem je rekel:

"Motite se. Toda ustredi hočem in vaši nepravilni želji. Jutri grem

v Rim. Ako se pozdravim, se opravičim pri gospodu markizu, varu hu svoje neveste."

"Ne", je kliknila Katarina. — "Opravičevati se ni treba. Ne poslušaj gospe markize, kaj nama je mar nje, kaj tega, kar si misli? — Markiza, vi ste nizko sodili o meni — in vendar ste me spoznali vredno svojega varovanja. O kom ste mislili razžaljevali, o njem ali o meni? ... Jaz vas ne spoštujem."

"O, predzna!" je zavpila markiza in nehotje je dvignila roko. "Idite!" je rekla Katarina ponosno, z zaničevanjem. Smrtno je sovražila markizo, ne za tisto, kar je o njej govorila, ampak zato, ker je razžalila Jana Marijo. Markiza je prebledela od zlosti. (Dalje prihodnje).

Z laške fronte.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 21. decembra. Italijanske čete so še vedno v močni ofenzivi v gorah med rekama Piavo in Brento, kjer si v zadnjih tednih Nemci v strahoviti bitki in s strašnimi žrtvami prizadevajo "prodrati".

Iz nekega uradnega poročila rimskega vojnega urada je razvidno, da so Italijani zavzeli že precejšen del onega ozemlja, katerega so si osvojili Avstriji in Nemci zadnji tork krog gore Monte Asolone, vzhodno od Brente.

Pozicije, katere so Italijani zopet zavzeli, se nahajajo ravno v precejšnjo ozemlja, kjer je sovražnik vprizarjal vroče protinapade s pomočjo močne artilerije.

Iz poročila, ki ga je izdal nemški vojni urad, je lahko razvidno, kako strašni so bili ti laški protinapadi.

Zapadno od gore Asolone so poslali Italijani zaporemda sedem močnih oddelkov proti Nemcem.

Obenem so bili pa tudi trije napadi naperjeni proti Avstrijem in Nemcem ob gori Pertica.

Še nek drug napad je bil naperjen proti Monte Solarolo.

Vsi ti napadi so se izvršili pod varstvom vročega artilerijskega ognja.

Nemci so imeli velike izgube. Berlin poroča, da so bili Italijani povsod premagani, dočim poroča italijanski vojni urad, da so priobili Italijani precej ozemlja.

Slovani proti boljševikom.

Slovanski ujetniki v Rusiji so se postavili na stran protiboljševskega gibanja. — Čehi, Srbi, Hrvat in Slovenci.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 21. dec. — Danes se uradno poroča, da je zanimiv dogodek podpora, katero so dali gibanju proti boljševiki vladi slovanski vojni ujetniki in drugi Slovani v Rusiji.

O neslovenskih vojnih ujetnikih se govori, da dajejo svojo pomoč boljševiki komisarjem, katerim pomagajo, da nadvladajo nasprotnike maksimalistov.

Čehi, Srbi, Hrvati in Slovenci ter veliko število Poljakov, ki so bili avstrijsko-ogrski podaniki, se je prostovoljno podalo Rusom takoj spočetka vojne; prešli so na rusko stran v celih polkih z razbojevanimi zastavami. Nekateri teh so stopili v rusko vojsko ter so se borili proti Nemčiji in Avstrijsko-Ogrski.

Ti Slovani, ker so spoznali nevarnost v slučaju separatnega miru, katerega smatrajo za gotovo dejstvo, se boje, da bi jih boljševiki izročili avstrijsko-ogrskim oblastim in ker izprevidijo, kaj jih čaka, ako bi jih Rusi izročili, pristopajo ruskim vrstam, ki se trudijo, da bi strmoglavili boljševike.

"Spoznajta, kaj je vojna."

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Burlington, Vt., 20. decembra. "Za božjo voljo, vzbudite se in spoznajta, kaj ta vojna pomeni!" To je poslanica narodu kongresnika Porterja H. Dale, ki se je vrnil s francoske fronte. Danes je izdal izjavo, v kateri pravi:

"Želim, da bi mogel zgrabiti o ne ozkosrčne vladne moze v Washingtonu, ki po osmih mesecih vojne sede na stolu v svojem uradu in pravijo časnikarskim poročevalcem, da je vse dobro, medtem ko vojaki na francoskem nimajo dovolj topov, da bi se z njimi opremili."

Dovolite mi, da vam povem, ako ne bomo sklonili brezkončno razpravljanje ob zeleni mizi ter izgubljeno gonilno silo in ako ne odstranimo stari vojaški sistem ter ne pričnemo naglo pošiljati topo-

Ustanovljena leta 1908 — Inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Bx 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik Neplačanih smrtin: LOUIS COSTELLO, Salida Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.
IVAN VARGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROČNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.
JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVER, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.
MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDruževalni odbor:

RUĐOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK ŠKRABEC, Stk. Yda. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vai dopis, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarni podljudje, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse priobse pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne boja odzvala.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Srbska misija.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 22, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 21. dec. — Danes je bila tukaj s ceremonijami sprejeta srbska vojna misija.

Komisarije je sprejela konjenica in oddelek ameriških uradnikov, katerim je načeloval tajnik Lansing.

Pozneje je misijo sprejel predsednik Wilson, kateremu so vročili lastnooročno pismo kralja Petra.

POPRAVEK.

V pesmi, ki je bila natisnjena včeraj na prvi strani, se ima glasila prva vrsta v osmi kitici: — Orožje vse se boje v plug prelilo.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

za leto 1918.

Razen koledarskega dela ima še sledečo vsebino:

Pesem.
Važen zgodovinski dokument.
Popoln pregled svetovne vojne.
Praznik v Petelinji vasi.
Prag.
Problem Alzacije-Lotarinške.
Ukradeno pismo.
Red.
Veliki dobitak.
Razno o otrocih.
Doživljaj francoskega žurnalista.
Venizelos.
O postanku koledarja.
Nemški napadi s plinom.
Živali in aeroplani.
Nuska revolucija.
Program ruske socijalistične stranke.
Aforizmi.

Normalni potek ruske revolucije.
Rusija.
Nemški cilji in Rusija.
Padec rodbine Romanovcev.
Prednost brzjava.
Pesem jetnikov.
Kozaki in njih vojska.
Litvinski kmetje.
Nevidna poslanica.
Buchar.
Čudne pogrebne določbe.
Album.
Krščanska svatba pri Kafrih.
Večni koledar.
Petelinji boji.
Nekaj za gospodinje.
Šala.
Oglasi.

Koledar krasi nad trideset slik, izmed katerih jih je skoraj polovica s soške fronte.

Stane 35 centov.

Naroča se pri:

Slovenic Publishing Company

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK CITY, N. Y.

PAIN-EXPELLER

je postal domača beseda v vsaki slovenski družini radi neprekosljivega čina pri tolikih bolečinah in nadlogah.

Sedajne razmere so nas primorale, povišati ceno na 35 in 65 centov za steklenico, ako hočemo, da ostanete iste kakovosti in da enako učinkuje.

S tem imate jamstvo, da staro, dobro sredstvo z isto močjo tudi dobite. Nikar se dajte premotiti z nižjo ceno ničevrednih ponaredb.

Stari, pravi Pain-Expeller dobite le v zavitku kot je tu naslikan. Pri kupovanju pazite na sidro znamko, na besedo Loxol in na naše ime.

Pravi Pain-Expeller je dobili v vseh uglednih lekarnah in naravnost od nas. Steklenica za 65c. je koristnejša kot pa za 35c. ker obsega več kot dvakrat toliko.

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington Street, New York

MOŠKE BOLEZNI NE ZDRAVIM ŽENSK IN NE OTROK.

Slovenski zdravnik.

Dr. Koler najstarejši slovenski zdravnik, specializist v Pittsburghu, ki ima 28-letno skušnjo v zdravljenju vseh moških bolezni.

Hydrocele ali kilo zdravim v 30 urah in brez operacije.

Bolezni mehurja radi katerih nastanejo bolezni v križu in hrbtu in ostale bolezni te vrste zdravim z gotovostjo.

REVMATIZEM, TRGANJE, ZASTRUPLENJE KRVI, BOLEČINE, OTEKLINE, ŠKROVLE IN DRUGE KOŽNE BOLEZNI, ki nastanejo radi nečiste krvi, ozdravim v kratkem času, da ni potrebno ležati. Jaz rabim 606 in 904 za krvne bolezni.

Uradne ure: Vsak dan od 9. ure zjutraj do 8. ure svečer; v petkih od 9. zjutraj do 5. popoldne; ob nedeljah od 9. zjutraj do 2. popoldne.

Dr. KOLER, 638 PENN. AVE.,
PITTSBURGH, PA.

SLOVENSKO

podp. društvo

sveto Barbare

ZA KREDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Incorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pensilvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Abney Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, box 647 Forest City, Pa.
Pomožni tajnik: AVUGOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINCIC, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomožni blagajnik in zaupnik: ANT. HOCHER, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Willock, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdette, Pa.
2. nadzornik: IVAN CROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANC TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilce: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se plača edino potomo poštno, ekspresnih ali bančnih denarnih nakazil, nikakor pa ne potomo privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovčič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika neke pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glavn. tajnika, da samore napako popravi.

Gospodična Kara

Roman iz pariškega življenja.

Hector Malot. — Za Glas Naroda J. T.

(Nadaljevanje.)

— Strašno ste me prestrašili. — Kaj je?
— Oh, nikar se ne vznemirjajte. — Bojim se, da jaz in vi preveč upava glede talentov gospodične.
Vodene oči mladega Nemea so se zasvetile v neki čudni svetlobi.
— Če ne bo njen uspeh dovoljen in če je ravnatelj ne bo hotel angažirati, potem, potem...
— No, kaj bo potem?
— Toten bi se nahajala gospodična v zelo težavnem položaju.
— Kako? — Ona je vendar bogata! — se je začudil Eumer.
— Molčiva rajše o tem. — Kaj je, je.
— Ne, zakaj bi molčala? — Jaz vam bom nekaj povedal gospod Riolle in upam, da vas ne bom razžalil.
— Prosim vas, gospod. — Kar povejte.
— Meni se zdi, da ljudje niso prav informirani. — Jaz sem skoraj prepričan, da gospodična ni bogata in da vi niste oskrbnik njene premoženja.
— Kako morete trditi kaj takega?
— Jaz sem sin nemškega bankirja in kakor veste, imajo bankirji zelo oster pogled. — Jaz nimam nobenega drugega dokaza, kot samo moj nagon. — Vi se najbrže nahajate z damo v nekem drugem razmerju.
Riolle se je obrnil vstran, videč, da je tujec uganil njegov namen. — Toda neka druga misel mu je šinila v glavo in vsled tega je odgovoril:
— In če bi bilo res tako, gospod Euren, kaj bi se zgodilo potem?
— Nicesar drugega kot to, da bi imeli vi precejšnjo izgubo, če bi ga dama pri svojem prvem nastopu polomila.
Riolle je začuden pogledal svojega spremljevalca.
— Gospod Euren, vi ste izgubili svoj poklic.
— Zakaj vendar?
— Zato, ker niste postali advokat. — Vi imate zelo oster pogled in veliko fantazijo.
Mladenec se je nasmehnil.
— Res je. — Moj oče je najprej hotel, da bi postal advokat, toda jaz si nečem s takozvano pošteno separijo služiti denarja.
— Potemtakem vam pa res zaviram, dragi gospod. — Toda eno samo rečem...
— Povejte, kaj?
— Če ne bo imela gospodična Bourdon uspeh, potem sem jaz izgubljen.
Nemea se je še vedno smehljaj.
— Ali ste založili veliko denarja? — je vprašal kar tako mimogrede.
Riolle je nekoliko premišljeval. — Kaj naj mu odgovori? — Ali mu naj reče, da je potrošil za pevko 60.000, 100.000 ali pa 200.000 frankov. — Slednjič se je odločil za zadnjo svoto.
— Dvestotisoč frankov.
— To je veliko, veliko denarja. — Brez dvoma imate pogodbo? — Da, pogodbo za pet let. — Toda kaj mi pomaga pogodba? — S pevko ne bom imel niti 20.000 frankov dobička.
— Oba sta nekaj časa molčala.
Naenkrat je rekel Nemea:
— Gospod, v tem slučaju gre za 200.000 frankov. — Najboljše je, če o tem več ne razpravljajva. — Če hočete, se yidiva zvečer pri gospodični Bourdon.
— Ne bojte se, jaz bom gotovo prišel.
— In po obisku bom naročil večerjo za dva v hotelu Anglois. Sama morava biti na vsak način. — Saj ste zadovoljni, kaj ne?
— To je potrebno, kajti na vsak način bi rad govoril z vami — je rekel Nemea in zamežiknil z očesom.
Advokat Riolle je bil neizpročno vesel. — Ko je bil sam, si je začel meti roke in tleskati z jezikom.
Zvečer sta se gospoda sestala v Madelajninem salonu.
Gospod Euren je bil ta večer sama posebejna prijaznost. — Pevko je obdajal s pokloni in priliznjimi besedami, ne glede na to, če se je ona kaj brigala zanj ali ne.
Kmalu sta se poslovila ter se podala v omenjeni hotel. — Ko sta sedela sama pri mizi, je začel govoriti gospod Euren:
— Veste, gospod — je rekel. — Jaz sem zelo bogat, toda svota dvestotisoč frankov je vseeno previsoka. — Jaz je nočem izgubiti. — Vi jo lahko pogrešate, gospod Euren, ker ste bogati. — Kaj

naj napravim jaz, ubogi revež? — Če gospodična ne bo imela uspeha, bom jaz popolnoma uničen.

— Vi si napravljate nepotrebne skrbi.
— Ne, ne, — se je oglašil Riolle — jaz po slutim, da nisem ravnal prav. — Meni se zdi, da se bo vse izjalovilo.
— Meni se pa zdi, da bi se dalo vse to popraviti.
— Ne, meni se zdi, da ni mogoče — je odvrnil advokat zamisljen.
— Čakajte, vam bom natančneje povedal. — Kaj bi bilo, če vam privedem človeka, ki vas bo prepričal, da bo imela gospodična zelo velik uspeh.
— A?
— In še več. — Kaj bi bilo, če bi se ta človek vseeno pogajal z vami, če bi bila gospodična uspešna ali neuspešna?
— Kaj takega vendar ni mogoče! — je vzkliknil advokat.
— Ali je treba, da si gospodična vstanovi samo v Parizu svojo bodočnost? — Ali ne more v Nemčiji?
— Jaz ne vem, kakšne ramere vladajo v Nemčiji.
— Jaz pa vem, gospod Riolle. — In jaz vam zagotovem, da bo imela gospodična v Nemčiji uspeh, če ga ne bo imela v Parizu.
— Vi ste pa presneto predrzni.
Mladenec se je nasmehnil in advokata značilno pogledal.
— Brez dvoma bo povzročila mlada, lepa dama v Nemčiji zelo veliko senzacijo.
— Gospod Euren, vi ste zelo velik šaljivec. — Škoda samo, da jaz ne razumem vaših šal.
— Vprvič nisem šaljivec, vdrug pa ne pripovedujem šal.
— Torej govorite malo jasneje, da vas bom lahko razumel.
Gospod Euren se je sklonil k njemu ter mu nekaj zašepetal na uho.
(Dalje prihodnjik.)

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, da, ako kateri kaj ve za moja dva brata JANEZA in PETRA FERK, da mi blagovoli naznaniti. Doma sta iz Sv. Antona, pošta Vuherje, Spod. Stajersko. Za vsako poročilo se želim vnaprej zahvaljati. Moj naslov je: Joseph Ferk, Box 38, Bessemer, Lawrence County, Pa., U. S. America. (21-24-12)

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, da, ako kateri kaj ve za moja dva brata ALOJZIJA in FRANCA PERUŠ, naj mi blagovoli naznaniti. Za vsako poročilo se želim vnaprej zahvaljati. Doma sta iz St. Primona, pošta Salhofen, Spodnje Stajersko. Moj naslov je: Anton Peruš, Bessemer, Lawrence County, Pa., U. S. America. (21-24-12)

NAZNANILO.
Društvo Slovenski Bratje st. 23 SDPZ. v Coketonu, W. Va., priredi
VELIKO PLESNO
in
ZABAVNO VESELICO
v sredo dne 26. decembra t. l. v Milkins Bros. dvorani na 2. cesti v Thomasu, W. Va. Pričetek točno ob 3. uri pop. Vstopnina za moške 50 centov; ženske so vstopnine proste.
Tem potom vabimo vsa sosedna društva ter ostale rojake in rojakinje iz Thomasa in okolice, da se te naše veselice v polnem številu vdeležijo. Za dobro postrežbo in najboljšo zabavo bo vse preskrbljeno.
Na veselo svidenje dne 26. dec. v Milkins Bros. dvorani v Thomasu! Odbor.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR.

Rojakom naznanjamo, da smo stopnikov. Dozdaj je naročenih že več kot 6000 istov. Te bomo najprej razposilili. Ker smo tiskali Koledarja le omejeno število, opozarjamo vse, ki ga hočejo imeti, naj ga takoj naroče. Uredništvo.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Alnov nemško-angl. tolmáč vezan	—50	Vojna na Balkanu 13 zvez.	\$1.50
Domáci zdravnik v hrvatskem jeziku, vezan	—60	Zgodovina c. kr. pešpolka št. 17 s slikami	—50
Hiltri računar (nemško-angl.) vezan	—50	Življenje na avstrijskem dvoru ali smrt cesarjevega Rudolfa	—75
Poljedelstvo	—50		
Popolni nauk o čebelarstvu, vez.	\$1.00		
Sadjarstva v pogovornih	—25		
Schimpffov nemško-slov. slovar	\$1.25		

ZABAVNE IN RAZNE DUGE

KNJIGE:		ZEMLEVIDI:	
Hipnotizem	—35	Avstro-Italijanska vojna mapa	—15
Dell z orožjem	—50	Avstro-ogrski, veliki vezan	—50
Meslja 2 zvezka	—60	Cell svet mali	—10
Odkritje Amerike	\$1.00	Cell svet veliki	—25
Pogum in Lambergar	—25	Evropski vezan	—50
Pod babom, St. Večernice	—30	Vojna atlas	\$3.00
Postrežba bolnikom	—50	Vojni atlas	—25
Slov. novele in povesti	—25	Zemljevidi: Ala, Ariz, Colo,	
Socializem	—15	Cal. itd. po	—25
Socialna demokracija	—10	Združenih držav mali	—15
Trina us in tretoreja	—50	Združenih držav veliki	—25
Umma živinoreja	—50	Združenih držav stenska mapa,	
Veliki slovensko-angleški tolmáč	\$2.00	na drugi strani pa cell svet	\$3.00
Trojka	—50		

Opomba: Naročnikom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, bodisi s bankovnim ali poštovnim nakazilom. Pošiljnice je naj vseh cenah še vnaprej plačati.

Ivan Poljanšek, doma iz Šentjanža na Dolenskem, sedaj vojni ujetnik v Italiji, išče svoje bratrance in znance: ANTONA in JOSIPA ERMANA, MATIJO in FRANCA GLAZNIKA ter FRANCA PETANA, vse iz Stajerske fare na Dolenskem, ki se tačas nahajajo v Ameriki, in jih prosí, naj mu pišejo na sledeči naslov: Ivan Poljanšek, prigioniero di guerra, Caserma Umberto I., Sulmona, Italia. (21-24-12)

Cenjene rojake v ruskem ujetništvu prosim, če kateri izmed vas ve za mojega brata ANDREJA TOMINC, ki se nahaja v ruskem ujetništvu že približno tri leta. Doma je iz vasi Straune pri Postojni na Notranjskem. Če kateri kaj ve o njem, prosim, da mi naznani na spodaj označeni naslov, za kar se želim vnaprej zahvaljati, če pa slučajno sam čita ta oglas, naj se oglašuje mojemu bratu: Frank Tomine, Box 283, Meadow Lands, Pa., U. S. America. (17-22-12)

Dr. LORENZ.
Jaz sem edini slovensko govoreči specialist možgnih bolezni v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do polnoči do 8. ure zvečer. V petkih od 9. dopoldne do 2. pop. V nedeljo od 10. dop. do 2. pop.
DR. LORENZ,
specialist možgnih bolezni,
644 Penn Ave. II. nadst. na ulico, Pittsburgh, Pa.

HARMONIKE

bodis kakršnekol vrste izdelujem in popravim po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravo zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj in tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravo vramen kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršne kdo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj.
JOHN WENZEL,
1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

POZOR ROJAKI

Najuspešnejše maslo za kose in lase, ki ga tudi za moške brke in brado. Od tega masla stajajo v 5 letih tednih kranjski gosti in dolgi lasje kakor tudi možgani in celotni. Revmatizem, kostbol ali trganje v rokah, nogah in v križu, v osem dneh popolnoma odpravim, rane, opake, bole, ture, krasne in grinte, potne noge, kurja očesa, osebne in par dnevi popolnoma odstranim. Kdor bi moje zdravilo brez uspeha rabil mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po emil, ki ga takoj pošljem sestoni.
Kranjski KOLENDAR za leto 1918 sestoni.
JAKOB WAHÖR,
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Chicago in sploh v državi Illinois naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Plesko,
ki je pooblaščen sprejemati naročnine za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval državo, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dobro poznan. Upati je, da mu bodo naši rojaki v vseh oči na roko, posebno še, kar ima odvarjane love vola.

Najbolj zanesljivo za "Glas Naroda" najboljše slovensko društvo v Chicago, ki ga vodi naš zastopnik.

Iščem svojega brata FRANCA MIHELČIČ. Doma je iz Planine pri Rakeku. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga naznani, ali naj se sama javi svojem bratu. — Andrew Mihelčič, Box 105, Braznell, Fayette Co., Pa. (21-24-12)

Jaz Jernej Skrabec, doma iz Bloka na Notranjskem, sedaj vojni ujetnik v Italiji, iščem svojega brata in sorodnike, ki se nahajajo v Ameriki. Vsi so doma iz Nove vasi, fara Bloke, Notranjsko. Prosim jih, da mi pišejo in pošljejo kaj denarja, kar sem v potrebi. Moj naslov je: Jernej Skrabec, prigioniero di guerra, Caserma Umberto I., Sulmona, Italia. (21-24-12)

Rad bi izvedel za naslov od moje sestrice sina ANTONA KOLENC, doma iz Kal, fara Dobernice na Dolenskem. Nahaja se v ujetništvu v Rusiji ali Italiji. Prosim cenjene rojake, ako kateri ve za njegovo naslov, da ga mi naznani, ker bi mu rad pomagal, ako je v potrebi, ali naj se pa sam oglašuje. — John Kužnik, 3627 E. St. St., Cleveland, Ohio, U. S. America. (20-22-12)

STATE DEPARTMENT OF LABOR
BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION
Štiri naseljene in jim pomaga. Špolski nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljanin in o državljanskih pravicah.
Pridite ali pišite!
Newyorkski urad: 230 Fifth Ave.
Urad v Buffalo:
704 D. S. Morgan Building.

SPODAJ OMENJENI ROJAKI IN ROJAKINJE

cateri imajo v rokah naša potrdila za denarne posiljavitve, s številčniki, kakor so označene pod imenom, naj blagovoli naznaniti prejemomogoče svoj natančen naslov radi važne zadeve. Pisma katera sme jim poslati, so se nam povrnila.

Tvrška Frank Sakser.

Bachnik Frank No. 329639	Jankovic Mihel 330895	Pintar No. 330843
Bartol J. No. 330733	Kastelic John No. 44708	Sauch Math No. 290623
Bear Dan No. 260638	Kovač Frank No. 260641	Rosman Frank No. 44296
Beljan Ana No. 319997	Kožel Louis No. 323307	Samide Frank No. 330721
Becena May Mima No. 330062	Lenarčič Josip No. 44555	Sinčič John No. 330762
Bobič Vajo No. 260583	Meden John No. 331014	Spaniček Rosi No. 328894
Božičkovič Djuro No. 260581	Merkun Anton No. 331355	Starčević Johan No. 331070
Braun Mary No. 260643	Mikolich John No. 323252	Tehler Anna No. 328896
Dolar Valentin No. 330086	Oswald Luis No. 260632	Turk Charles No. 330351
Grgurič Blaž No. 260573	Oswald Joe No. 260621	Turk Ivan No. 260647
Gubert Giuseppe No. 323085		Turk Jernej No. 329741

MODERNO UREJENA
Tiskarna Glas Naroda

VSAKOVREŠTNE TISKOVINE
IZVŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNIVRSKO ORGANIZIRANA.

POSREBOST SO:
DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETI,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POSILJATE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.